

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOCE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAN, Aleja Marsa Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 682. Okólnik T. 12 Ministerstwa Skarbu z dnia 12 grudnia 1938 r. L. D. IV. 31269/2/38 o uchyleniu niektórych okólników w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywózowej z okresu od 1 stycznia 1936 r. do 31 grudnia 1936 r.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 99 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 20 GRUDNIA 1938 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 660 — z dnia 10 grudnia 1938 r. o przepisach przejściowych i uzgadniających, związanych z rozciągnięciem przepisów celnych na ziemie odzyskane w październiku i listopadzie 1938 r.

Poz. 661 — z dnia 15 grudnia 1938 r. o przepisach przejściowych i uzgadniających w sprawach stowarzyszeń na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 662 — Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 30 listopada 1938 r. o wysokości sum na koszty akcji przeciwpożarowej na rok 1939.

Poz. 663 — Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej, Spraw Zagranicznych i Skarbu o przekazaniu Zarządowi Miejskiemu m. st. Warszawy kompetencji powiatowej władzy administracji ogólnej w sprawach dotyczących powszechnego obowiązku wojskowego.

Poz. 664 — Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1938 r. o rozciągnięciu właściwości miejscowej Urzędu Probierzczego w Krakowie na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

—oOo—

682.

OKÓLNİK T. 12 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1938 r.

L. D. IV. 31269/2/38

o uchyleniu niektórych okólników w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywózowej z okresu od 1 stycznia 1936 r. do 31 grudnia 1936 r.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W najbliższych dniach będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1938 r. w sprawie ustalenia pozycji taryfy celnej przywózowej dla towarów, których przynależność taryfowa wzbudza wątpliwość.

Z chwilą wejścia w życie wymienionego rozporządzenia tracą moc obowiązującą niżej wyszczególnione okólniki w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywózowej, wydane w okresie od 1 stycznia 1936 r. do 31 grudnia 1936 r. i ogłoszone w Monitorze Polskim, a następnie przedrukowane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu:

T. 1 — L. D. IV. 50/2/36 z dnia 8 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 17, poz. 26 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 84), T. 2 — L. D. IV. 102/2/36 z dnia 8 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 16, poz. 25 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 83), T. 3 — L. D. IV. 623/2/36 z dnia 15 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 20, poz. 31 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 85), T. 4 — L. D. IV. 229/2/36 z dnia 15 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 23, poz. 37 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 117), T. 5 — L. D. IV. 806/2/36 z dnia 18 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 28, poz. 49

i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 123), T. 6 — L. D. IV. 944/2/36 z dnia 18 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 23, poz. 35 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 116), T. 7 — L. D. IV. 971/2/36 z dnia 18 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 22, poz. 34 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 87), T. 8 — L. D. IV. 449/2/36 z dnia 21 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 24, poz. 38 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 118), T. 9 — L. D. IV. 450/2/36 z dnia 21 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 25, poz. 41 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 120), T. 10 — L. D. IV. 996/2/36 z dnia 21 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 24, poz. 39 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 119), T. 11 — L. D. IV. 625/2/36 z dnia 22 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 27, poz. 44 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 122), T. 12 — L. D. IV. 997/2/36 z dnia 22 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 27, poz. 45 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 121), T. 13 — L. D. IV. 1184/2/36 z dnia 22 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 29, poz. 52 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 124), T. 14 — L. D. IV. 1223/2/36 z dnia 22 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 30, poz. 55 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 125), T. 15 — L. D. IV. 1656/2/36 z dnia 28 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 61 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 131), T. 16 — L. D. IV. 1823/2/36 z dnia 28 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 34, poz. 63 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 127), T. 17 — L. D. IV. 1327/2/36 z dnia 29 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 38, poz. 68 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 160), T. 18 — L. D. IV. 1020/2/36 z dnia 29 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 37, poz. 67 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 159), T. 19 — L. D. IV. 2236/2/36 z dnia 31 stycznia 1936 r. (Monitor Polski Nr 43, poz. 76 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 161), T. 20 — L. D. IV. 1921/2/36 z dnia 8 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 45, poz. 81 i Dz. Urz. Min. S. Nr 6, poz. 181), T. 22 — L. D. IV. 2824/2/36 z dnia 8 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 39, poz. 71 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5, poz. 162), T. 23 — L. D. IV. 1910/2/36 z dnia 11 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 51, poz. 97 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 185), T. 24 — L. D. IV. 2825/2/36 z dnia 11 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 46, poz. 84 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 184), T. 25 — L. D. IV. 2679/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 49, poz. 91 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 191), T. 26 — L. D. IV. 1824/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 48, poz. 88 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 189), T. 27 — L. D. IV. 2930/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 49, poz. 92 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 192), T. 28 — L. D. IV. 3020/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 52, poz. 98 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 216), T. 29 — L. D. IV. 2964/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 51, poz. 96 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 193), T. 30 — L. D. IV. 1152/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 48, poz. 89 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 190), T. 31 — L. D. IV. 3475/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 47, poz. 86 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 187), T. 32 — L. D. IV. 3337/2/36 z dnia 14 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 47, poz. 87 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 188), T. 34 — L. D. IV. 3473/2/36 z dnia 18 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 53, poz. 104 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 220), T. 35 — L. D. IV. 3203/2/36 z dnia 18 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 52, poz. 100 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 218), T. 37 — L. D. IV. 1999/2/36 z dnia 26 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 58, poz. 111 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 223), T. 38 — L. D. IV. 4567/2/36 z dnia 26 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 58, poz. 112 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 224), T. 39 — L. D. IV. 4733/2/36 z dnia 26 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 58, poz. 113 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 225), T. 40 — L. D. IV. 4554/2/36 z dnia 27 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 64, poz. 127 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 230), T. 41 — L. D. IV. 4367/2/36 z dnia 27 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 63, poz. 126 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 229), T. 42 — L. D. IV. 3712/2/36 z dnia 27 lutego 1936 r. (Monitor Polski Nr 61, poz. 122 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 228), T. 44 — L. D. IV. 5238/2/36 z dnia 4 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 62, poz. 124 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 234), T. 46 — L. D.

IV. 5464/2/36 z dnia 9 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 67, poz. 137 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 255), T. 47 — L. D. IV. 6286/2/36 z dnia 14 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 71, poz. 142 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 258), T. 48 — L. D. IV. 6287/2/37 z dnia 16 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 72, poz. 143 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 259), T. 49 — L. D. IV. 4505/2/36 z dnia 16 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 76, poz. 152 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 285), T. 50 — L. D. IV. 6857/2/36 z dnia 18 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 77, poz. 153 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 286), T. 51 — L. D. IV. 4750/2/36 z dnia 18 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 80, poz. 156 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 287), T. 52 — L. D. IV. 7066/2/36 z dnia 23 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 80, poz. 157 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 289), T. 53 — L. D. IV. 6418/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 83, poz. 161 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 312), T. 54 — L. D. IV. 6616/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 87, poz. 168 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 313), T. 55 — L. D. IV. 6637/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 94, poz. 175 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 353), T. 56 — L. D. IV. 6695/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 83, poz. 162 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 314), T. 57 — L. D. IV. 7074/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 85, poz. 165 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 315), T. 58 — L. D. IV. 6742/2/36 z dnia 26 marca 1936 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 169 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 316).

Dyrektor Departamentu:

(—) Maksymowicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dn. 18 b. m. P. Ministra W. R. i O. P. prof. Wojciecha Świątosławskiego.

P. Prezydent Rzeczypospolitej na wieść o zgonie prezesa Polskiej Akademii Umiejętności s. p. prof. Stanisława Wróblewskiego, wystosował do siostry zmarłego uczonego i P. A. U. następujące depeche:

„Pani Maria Wróblewska — Kraków.

Głęboko wzruszony zgonem brata Pani s. p. Stanisława Wróblewskiego, przesyłam wyrazy serdecznego współczucia. (—) Ignacy Mościcki”.

„Polska Akademia Umiejętności — Kraków.

Wzruszony zgonem s. p. Stanisława Wróblewskiego, znakomitego uczonego, wychowawcy i zasłużonego obywatela, przesyłam wyrazy mego najgłębszego współczucia. (—) Ignacy Mościcki”

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski zarządził, aby urzędnicy wchodzący w skład rad administracyjnych i komisji rewizyjnych przedsiębiorstw, wydzielonych z administracji państwowej, nie zawierali z tymi przedsiębiorstwami w imieniu Skarbu Państwa umów, ani też z tytułu zajmowanych stanowisk w służbie państwowej nie przeprowadzali przetargów lub przyjmowania dostaw, w których przedsiębiorstwa te uczestniczą.

Zarazem zarządzenie to zajmuje się kwestią unormowania nadzoru i kontroli tych przedsiębiorstw.

Co sześć miesięcy Ministerstwa mają przedstawiać do Prezydium Rady Ministrów zestawienie imienne wszystkich urzędników, będących członkami rad administracyjnych i komisji rewizyjnych przedsiębiorstw państwowych, z uwzględnieniem wysokości pobieranych przez nich wynagrodzeń.

W dniu wczorajszym odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezesa Rady Ministrów inż. E. Kwiatkowskiego posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym wysłuchano sprawozdania prezesa B. G. K. z akcji kredytowo-budowlanej w r. 1938, oraz uchwalono wytyczne tej akcji na rok 1939.

Komitet Ekonomiczny postanowił, że w r. 1939, jak i w następnych dwóch latach, t. j. 1940 i 1941, kwoty przeznaczone na akcję terenowo-budowlaną nie będą niższe od 43 miln. zł. W r. 1939 suma 33 miln. zł będzie zmobilizowana przez Ministra Skarbu dla Państw. Funduszu Budowlanego i na finansowanie budownictwa wiejskiego, niezależnie od środków, jakie przewidziane zostały w planie inwestycyjnym, a pozostałe 10 miln. zł dostarczy z własnych dochodów Fundusz Pracy. W zakresie warunków, na jakich kredyty budowlane będą udzielane, Komitet Ekonomiczny wprowadził pewne zmiany, uwzględniające stale w ostatnich latach pogłębiającą tendencję w kierunku poparcia budownictwa domów o małych mieszkaniach, potrzeby budownictwa robotniczego, oraz potrzeby miast Centr. Okr. Przemysłowego.

Celem uzyskania możliwie największych rezultatów z akcji budowlanej w r. 1939, Komitet Ekonomiczny polecił również opracowanie i wprowadzenie w życie zarządzeń, mających na celu uproszczenie, przyspieszenie i potanie procedury zatwierdzania planów budowlanych oraz uchwalili wnioski, mające na celu przeciwdziałanie ewent. wyższym cenom materiałów budowlanych i kosztów budowy.

Następnie Komitet Ekonomiczny przeprowadził dyskusję nad zagadnieniem bezpośredniej działalności Państwa oraz projektowanymi przez Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu tezami, dotyczącymi nadzoru nad tworzeniem i działalnością przedsiębiorstw państwowych i mieszanych, oraz zasad likwidacji niektórych przedsiębiorstw z udziałów Skarbu Państwa. W tych sprawach odpowiedni projekt uchwały skierowany będzie na Radę Ministrów.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

W związku ze śmiercią prezesa Akademii Umiejętności prof. Stanisława Wróblewskiego, P. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świętosławski wystosował następujące depeze:

„Do Polskiej Akademii Umiejętności: Głęboko przejęty wieścią o niespodziewanym zgonie prezesa Akademii, profesora honorowego, Stanisława Wróblewskiego, przesyłam wyrazy szczerego żalu i współczucia z powodu straty wielkiego uczonego, tak bardzo zasłużonego dla rozwoju polskiej nauki i Akademii, w historii której nazwisko zmarłego zapisane będzie niezatartymi zgłoskami”.

„Do Uniwersytetu Jagiellońskiego: Przejęty do głębi niespodziewanym zgonem profesora honorowego Stanisława Wróblewskiego, przesyłam serdeczne wyrazy żalu i współczucia z powodu straty wielkiego uczonego, jednego z czołowych przedstawicieli nauk prawnych i zasłużonego nauczyciela i wychowawcy szeregu pokoleń naszej młodzieży”.

„Do p. Marii Wróblewskiej: Głęboko wzruszony wiadomością o nieoczekiwanym zgonie brata Pani, profesora Stanisława Wróblewskiego, wybitnego uczonego, prezesa Akademii Umiejętności, zasłużonego obywatela, który wszystkie swe siły poświęcił dla dobra kraju, składam wyrazy serdecznego żalu i współczucia”.

—oOo—

Z Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wypuszcza serię znaczka z dopłatą na Pomoc Zimową. Seria, drukowana w ograniczonej ilości, składać się będzie z 3 znaczków: 5 gr + 5 gr, 25 gr + 10 gr., oraz 55 gr + 15 gr. Pierwszy znaczek 5 gr + 5 gr znajdzie się w sprzedaży już 21 b. m., następne ukazać się w połowie stycznia.

Należy nadmienić, że znaczki na Pomoc Zimową ukazać się w Polsce po raz pierwszy. Będzie to więc niebywała okazja dla filatelistów.

Komitet Pomocy Zimowej zwraca się z gorącym apelem, aby szczególnie w okresie przesyłania życzeń świątecznych i noworocznych nabywano wyłącznie znaczki Pomocy Zimowej.

Sejm i Senat.

P. Marszałek Sejmu prof. Wacław Makowski przesłał do Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie depezę kondolencyjną z powodu zgonu s. p. prof. Stanisława Wróblewskiego, prezesa Polskiej Akademii Umiejętności.

P. Marszałek Senatu płk. B. Miedziński złożył wczoraj wizyty PP. Ministrom: Przemysłu i Handlu A. Romanowi, Poczty i Telegrafów inż. Kalinowskiemu i Ministrowi W. R. i O. P. W. Świętosławskiemu.

P. Marszałek Senatu płk. B. Miedzińskiego rewizytowali w dniu wczorajszym P. Minister Sprawiedliwości W. Grabowski oraz P. Minister Przemysłu i Handlu A. Roman.

P. Marszałek Senatu płk. B. Miedziński przesłał do Akademii Umiejętności w Krakowie depezę z wyrazami współczucia z powodu zgonu s. p. prezesa Akademii, b. senatora, prof. St. Wróblewskiego.

Uroczyste poświęcenie i otwarcie mostu w Płocku.

Wczoraj odbyło się uroczyste poświęcenie i otwarcie nowozbudowanego mostu drogowo-kolejowego na Wiśle w Płocku. Jednocześnie oddany został do użytku publiczny świeżo wybudowany odcinek linii kolejowej, który łączy ze sobą po przez nowy most końcowe stacje, znajdujące się po obu brzegach Wisły, a mianowicie stację kolejową w Płocku i stację kolejową Płock-Radziwie.

Nowozbudowany most służyć będzie zasadniczo dwóm celom. Z jednej strony zastąpi istniejący dotąd prowizoryczny most drogowy, nieodpowiadający już obecnie nowoczesnym potrzebom komunikacyjnym, z drugiej zaś strony, jeśli chodzi o względy komunikacji kolejowej umożliwi połączenie w jedną całość linii kolejowych Kutno — Płock — Radziwie na lewym brzegu Wisły z linią kolejową Brodnica — Sierpc — Płock na prawym brzegu Wisły, stwarzając jednocześnie nowe przecięcie Wisły linią kolejową, którego dotąd nie było na przestrzeni pomiędzy Warszawą a Toruniem.

Na uroczystość poświęcenia i otwarcia mostu przybyli z Warszawy P. Minister Komunikacji J. Ulrych, P. Wiceminister inż. Piasecki, wojewoda warszawski Paciorek, wyżsi urzędnicy Ministerstwa Komunikacji z dyrektorem departamentu na czele.

Ponadto w uroczystości wzięli udział: ks. biskup Wetmański, przedstawiciele miejscowych władz państwowych, wojskowych i samorządowych z starostą płockim L. Rożałowskim, płk. Więckowskim i prezydentem miasta Płocka Wasiakiem. Przybyli również licznie miejscowe organizacje b. wojskowych i społeczne z pocztami sztandarowymi oraz ludność m. Płocka i okolicznych wsi. Most udekorowano stylizowanymi orłami i flagami o barwach narodowych.

Na wstępie uroczystości wygłosił przemówienie kierownik budowy mostu inż. Witkowski, dając ogólne sprawozdanie z przebiegu budowy mostu, poczym zabrał głos prezydent m. Płocka Wasiak.

Następnie w imieniu Związku Legionistów p. Włodarczycki oraz w imieniu Towarzystwa Kolek Rolniczych poseł Kaczorowski złożyli w imieniu miejscowej ludności podziękowanie na ręce P. Ministra Ulrycha za wybudowanie mostu.

Ostatni zabrał głos P. Minister Komunikacji J. Ulrych, wygłaszając następujące przemówienie:

„Ziemia Mazowiecka łącznie ze swą historyczną siedzibą Płockiem, grodem Bolesławowym, tak chwalnie zapisanym w dziejach Rzeczypospolitej oraz w historii niedawnych naszych walk o wolność, uzyskuje w dniu dzisiejszym pod względem komunikacyjnym olbrzymią zdobycz.

Wybudowany w okresie naszej wolności kompleks linii kolejowych: Kutno — Płock — Radziwie, Płock — Sierpc, Sierpc — Brodnica, zostaje w dniu dzisiejszym po przez most kolejowo-drogowy przez Wisłę połączony w jedną linię kolejową, mianowicie: Kutno — Brodnica o długości 140 km. Jeśli uwzględnić, że w okresie Polski Niepodległej została wybudowana cała linia kolejowa Toruń — Nasielsk, długości 166 km, to trzeba przyznać, że ta część kraju z Płockiem na czele, tak bardzo upośledzona pod względem komunikacyjnym w okresie niewoli, w dobie wolności dostała bardzo dużo.

Znaczenie gospodarcze linii Łódź — Kutno — Brodnica polega na złączeniu dwóch odmiennych gospodarczo dzielnic kraju: ognisk przemysłowych Zagłębia i Łodzi z południa ze zwartym kompleksem terenów rolniczych na północy.

Doba niewoli oraz zniszczeń czasu wojny na wszystkich polach życia narodowego zostawiła swe długotrwałe ślady, a już specjalnie dział mostów przedstawiał się w sposób opłakany. Na przestrzeni od Krakowa do Warszawy i poniżej Warszawy aż do Torunia nie było na Wiśle ani jednego mostu drogowego stałego w nowoczesnym słowa tego znaczeniu. Każde też znaczniejsze podniesienie poziomu wody, bądź też wiosenny pochód lodów powodował poważne obawy o stałość tych mostów i wymagał rok rocznie łżenia znacznych sum na podtrzymanie ich istnienia.

Na przestrzeni tych ostatnich 18 lat pracy pokojowej mosty kolejowe na Wiśle zostały wznie-

sione w Sandomierzu, Dęblinie, Warszawie, a mosty drogowe: w Krakowie, Puławach, Modlinie, Toruniu i Włocławku.

Dzisiaj wreszcie mam zaszczyt oddać do codziennego użytku most drogowo-kolejowy przez Wisłę w Płocku, który, obok oddanego w zeszłym roku do użytku portu na Wiśle w Płocku, stanowi poważne osiągnięcie w zakresie rozbudowy komunikacji w Polsce.

Most ten, dzieło polskiego inżyniera i polskiego robotnika, mimo ciężkich i niebezpiecznych warunków pracy, został dźwignięty w ciągu dwóch okresów budowlanych, co świadczy najwymowniej o dzielności naszych inżynierów, techników i robotników. Cieszę się, że mogę to publicznie stwierdzić i wyrażam serdeczne podziękowanie kierownikom budowy, personelowi, robotnikom, firmom i przedsiębiorstwom za dokonane roboty, które zasługują na pełne uznanie i wyróżnienie.

Most ten nosić będzie zaszczytne imię — Mostu Legionów, Legionów Wielkiego Marszałka Józefa Piłsudskiego, które są symbolem czynu i ofiarnej służby dla Polski.

Niechże most ten i nowa linia kolejowa służy po wszystkie czasy ziemi mazowieckiej na pożytek, a Rzeczypospolitej całej ku pomnożeniu dobra i chwały.

Niechże ten most Legionów, położony u bram sławnego grodu Płocka, kryjącego w czcigodnych murach prastarej Katedry prochy dwóch Królów Polskich, będzie symbolicznym pomostem, łączącym Polaków, pod przewodnictwem Prezydenta Rzeczypospolitej i Naczelnego Wodza, na drodze do wielkości i potęgi Polski.

To też w okrzyku na cześć Polski, na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prof. dr Ignacego Mościckiego i na cześć Naczelnego Wodza, Edwarda Smigłego Rydza zjednoczmy się wszyscy.

Niech żyje Rzeczpospolita Polska, niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, niech żyje Naczelnny Wódz”.

Z kolei p. Minister Ulrych dokonał uroczystego otwarcia mostu przez przecięcie wstęgi.

Następnie ks. biskup Wetmański dokonał poświęcenia mostu. Po obejrzeniu mostu p. Min. Ulrych udekorował szczególnie zasłużonych inżynierów, pracowników i robotników przy budowie mostu Krzyżami Zasługi.

Złotym Krzyżem Zasługi zostali udekorowani: inż. Witkowski Aleksander, inż. Pieczarkowski, Tadeusz, inż. Rozwadowski Konstanty, inż. Zagrodzki Stefan, inż. Stomiński Tadeusz, inż. Frankowski Wacław, inż. s. p. Morawski Józef, inż. Muszyński Leszek, inż. Włodek Gustaw, inż. Kowalewski Florian.

Po dekoracji p. Minister Ulrych, dostojnicy państwowi i goście przejechali pociągami przez nowy most do Płocka - Radziwie, skąd odjechali do Kutna, a następnie do Warszawy.

Budowę mostu w Płocku zapoczątkowano z wiosną 1937 r. Jednocześnie rozpoczęto również roboty na łącznicy kolejowej Płock—Płock—Radziwie, oraz na dojazdach drogowych do mostu. Ponadto budowa mostu w Płocku wywołała konieczność przeprowadzenia całego szeregu robót w samym mieście w zakresie kanalizacji, wodociągów, przebudowy ulic, sieci elektrycznej itd. oraz robót regulacyjnych brzegów Wisły powyżej i poniżej nowego mostu.

Pod względem długości, jeśli chodzi o mosty zbudowane w ostatnim dwudziestolecu, most płocki ustępuje tylko toruńskiemu, posiada bowiem około 700 m dl., wyróżnia się zaś z pośród wszystkich dotąd wybudowanych oryginalnością konstrukcji, którą trzeba było dostosować do lokalnych warunków terenowych. Dla pokonania znacznej różnicy poziomów obu brzegów Wisły zastosowano odpowiednio pochylone jezdnie. Aby zaś filary znajdowały się na jednym poziomie, a konstrukcja mostu wypadła jednocześnie ekonomicznie, rozstawiono filary w coraz to zwiększających się odstępach w miarę wznoszenia się jezdni.

Na budowę mostu zużyto 5500 ton stali i dziesiątki tysięcy metrów sześciennych betonu. Roboty ziemnych dla wybudowania dojazdów wykonano około 700 tys. m sześciennych. Ogólny koszt budowy mostu wraz z dojazdami drogowymi i łącznicą kolejową sięga kwoty 15 milionów złotych.

Projekt wstępny budowy mostu opracował prof. politechniki Warszawskiej dr inż. A. Pszenicki.

Projekt szczegółowy podpór — opracowało biuro konstrukcyjne departamentu 7 Ministerstwa Komunikacji.

Projekt szczegółowy konstrukcji stalowej — opracowało biuro konstrukcyjne departamentu 7 Ministerstwa Komunikacji. Całkowity projekt opracowany został przy współudziale profesora Politechniki Warszawskiej, dr inż. A. Pszenickiego.

Na terenie budowy funkcjonowały dwa kierownictwa, a mianowicie — kierownictwo budowy mostu drogowo-kolejowego przez Wisłę z inż. A. Kwiatkowskim na czele oraz kierownictwo budowy łącznicy kolejowej Płock—Płock—Radziwie z inż. J. Grubeckim na czele.

—oOo—

